

Sygn. akt VI Ka 512/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska

SO Waldemar Masłowski

Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze A. K.

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2017 roku

sprawy **J. G.** ur. (...) w B., s. H. i K. z domu K.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 29 czerwca 2017 r. sygn. akt II K 267/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego J. G.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 512/17

UZASADNIENIE

J. G. został skazany prawomocnie:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 05 grudnia 2012 r. sygn. II K 1426/12 za przestępstwa

a) z art. 190 § 1 kk popełnione w dniu 09 października 2012 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

b) z art. 224 § 2 kk, art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

c) karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 11.03.2015 r., która to kara była wykonywana w okresie od dnia 08.10.2015 r. do dnia 19.11.2015 r., kiedy to J. G. na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 19.11.2015 r. sygn. IV Kow 1574/15/wz został warunkowo przedterminowo zwolniony z okresem próby do dnia 19.11.2017 r., które to warunkowe przedterminowe zwolnienie na mocy

postanowienia Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 12 kwietnia 2016 r. sygn. IV Kow 248/16/owz zostało odwołane, a pozostała do wykonania kara pozbawienia wolności została wykonana w okresie od dnia 03.08.2016 r. do dnia 17.10.2016 r.

II. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 29 listopada 2013 r. sygn. II K 1271/13 za przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 28 czerwca 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara została wykonana w całości w okresie od dnia 24.05.2014 r. do dnia 24.08.2014 r.,

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 09 września 2014 r. sygn. II K 599/14 za przestępstwa:

a) z art. 207 § kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w okresie od kwietnia 2013 r. do 23 maja 2014 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) z art. 224 § 2 kk i art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 23 maja 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c) z art. 226 § 1 kk popełniony w dniu 23 maja 2014 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

d) karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 21.04.2016 r., która to kara jest aktualnie wykonywana w okresie od dnia 17.10.2016 r. do dnia 17.10.2017 r.,

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 grudnia 2014 r. sygn. II K 965/14 za czyn z art. art. 224 § 2 kk, art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 16 października 2014 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara została wykonana w całości w okresie od dnia 11.06.2015 r. do dnia 08.10.2014 r.

V. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 12 czerwca 2015 r. sygn. II K 308/15 za przestępstwo popełnione w dniu 20 marca 2015 r. z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na wskazany cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, do wykonywania której J. G. w ogóle nie przystąpił,

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10 sierpnia 2015 r. sygn. II K 206/15 za przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 31 grudnia 2014 r. na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na wskazany cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, która to kara została zamieniona na 180 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, która przewidywana jest do wykonania od dnia 11.03.2019 r. do dnia 07.09.2019 r.,

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 18 listopada 2016 r. sygn. II K 511/15 za ciąg przestępstw z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w okresie od dnia 13 kwietnia 2015 r. do dnia 11 czerwca 2015 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara przewidziana jest do wykonania od dnia 14.02.2018 r. do dnia 12.10.2018 r.,

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 18 listopada 2016 r. sygn. II K 491/16 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 21 marca 2016 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara przewidziana jest do wykonania w okresie od 17.10.2017 r. do dnia 14.02.2018 r.,

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 lutego 2017 r. sygn. II K 1105/16 za czyn z art. 207 § 1 kk popełniony w okresie od dnia 10 września 2014 r. do dnia 10 czerwca 2015 r. i w okresie od 19 listopada 2015 r. do dnia 02 sierpnia 2016 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara przewidziana jest do wykonania w okresie od dnia 12.10.2018 r. do dnia 11.03.2019 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem łącznym z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie o sygn. IIK 267/17:

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 568 a § 1 pkt 2 k.k. oraz art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk połączył kary wymierzone skazanemu J. G. wyrokami opisanymi w części wstępnej wyroku łącznego w jego punktach: III, V, VI, VII, VIII i IX a mianowicie z pkt III karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, z pkt V karę 12 miesięcy ograniczenia wolności, z pkt VI karę 1 roku ograniczenia wolności, z pkt VII karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z pkt VIII karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i z pkt IX karę 5 miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu J. G. okres dotychczas odbytej kary w sprawie II K 599/14 od dnia 17.10.2016 r. do dnia 29.06.2017 r.,
3. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie umorzył,
4. na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 120,- (sto dwadzieścia) złotych oraz 27,60,-zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT tytułem nieopłaconej obrony z urzędu.
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego J. G. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego, który zarzucił rażąco surową niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego J. G. kary łącznej w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy mając na uwadze rodzaj popełnionych czynów, ich bliską zbieżność oraz rodzaj wymierzonych kar winna być wymierzona kara w znacznie mniejszym rozmiarze, tj. 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Stawiając powyższy zarzut obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie kary łącznej w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, ponadto wniósł o zasądzenie kosztów obrony z urzędu, albowiem nie została ona opłacona przez skazanego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie istnienia przesłanek do połączenia skazanemu J. G. kar orzeczonych w sprawach opisanych w pkt. III oraz od V do IX części wstępnej zaskarżonego wyroku.

Art.85§1 k.k. stanowi, iż w sytuacji gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Przepis art.85§2 k.k. zaś stanowi, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu z zastrzeżeniem art.89, w całości albo w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1.

W niniejszej sprawie zaistniała sytuacja, że w okresie pomiędzy wydaniem wyroku przez sąd rejonowy a rozpoznaniem apelacji złożonej przez obrońcę skazanego kara orzeczona w sprawie II K 599/14 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu została wykonana (w dniu 17 października 2017r.). Jednakże z uwagi na kierunek apelacji, która złożona została na korzyść skazanego sąd odwoławczy nie mógł dokonać korekty wyroku w tym zakresie, gdyż wiązałoby się to z pogorszeniem sytuacji skazanego.

Rażąca niewspółmierność kary w rozumieniu art.438 pkt 4 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy orzeczona kara bądź suma zastosowanych kar zasadniczych i środków karnych wymierzonych przez sąd za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie uwzględnia należyście stopnia szkodliwości społecznej czynów oraz nie realizuje w wystarczającej

mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma uczynić w stosunku do osoby skazanej. Innymi słowy, tylko wtedy można uznać, że przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy (przy wymiarze kary łącznej w odrębnym postępowaniu – skazanego), ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość.

Oczywistym jest, iż zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym przypadku, lecz wyłącznie wówczas, gdy kara orzeczona nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej rażącej. Taka sytuacja – w ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie występuje.

Powszechnie przyjmuje się, iż skrajne sposoby konfigurowania kary łącznej – pełna kumulacja i pełna absorpcja są stosowane w sytuacjach wyjątkowych, które to nie występują w realiach niniejszej sprawy. W orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie wskazuje się, iż przy wymiarze kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym należy brać pod uwagę: - ścisłość związku podmiotowo – przedmiotowego zachodzącego między przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe, - okoliczności, które zaistniały po wydaniu łączonych wyroków, - dyrektywy prewencji ogólnej i indywidualnej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 11.02.1975r., I KR 292/75, OSNKW 1976, z. 10-11, poz. 128; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 10.10.1991r., II AkR 127/91, KZS 1991, nr10, poz.10 i z 30.09.1998r. II AKa 191/98, Prok. i Pr. z 1999r., nr4, poz. 24; wyrok Sądu Najwyższego z 25.10.1983r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 65 oraz G. Całkiewicz, Dyrektywy wymiaru kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym, Palestra z 2006r., nr 7-8, s. 66-81).

Sąd rejonowy w niniejszej sprawie dysponował możliwością wymierzenia skazanemu J. G. kary łącznej w wymiarze od 1 roku pozbawienia wolności (najsurowsza z kar jednostkowych wymierzona w sprawie II K 599/14 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu) do 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar orzeczonych za przestępstwa podlegających wykonaniu w chwili wydawania wyroku przez sąd I instancji).

Mając na względzie, że przestępstw za które wymierzono skazanemu kary jednostkowe dopuszczał się on na przestrzeni dwóch lat i nie są to przestępstwa jednorodnjowe sąd odwoławczy uznał, iż zastosowanie w stosunku do skazanego J. G. zasady absorpcji w większym zakresie jest nie wskazane. Tym bardziej, że w trakcie odbywania kary zachowanie skazanego nie było wzorowe, wręcz przeciwnie doszło nawet do sytuacji, że został on „zdegradowany” do zakładu karnego o ostrzejszym rygorze.

Tym samym zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Wobec ustanowienia J. G. obrońcy z urzędu Sąd okręgowy na podstawie art.29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982r. prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60 zł. w tym 27,60 zł. tytułem podatku od towarów i usług. Wysokość zasądzonej kwoty sąd ustalił na podstawie §17 ust.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Na podstawie art.634 k.p.k. w zw. z art.624§1 k.p.k. Sąd Odwoławczy zwolnił skazanego J. G. od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.